

Pastorel Şiir

– Çiçek..İzmir · 06 Nisan 2011

Ben kalem şairiyim, bozkırla işim olmaz, Bozkırların ozanı, gördüklerini yazsın. Taşıama sularla, değirmen oluğu dolmaz Sen doldurabilirsen, en büyük sihirbazsın. Mis gibi kokuları, kalemler anlatamaz, O alıcı renkleri, görececek gözler gerek. Doğa sevgisi olan, hücrelerinde yatmaz Hayali yaratmaya, yeterlidir her yürek. Karlar erirken git gör, turuncu çiğdemleri, Üstü buzdan bir çatı, altı sular kanalı. Dağlar taşlar dokuyor, çok renkli kilimleri Sütleğenler budandı, büyümez ağlayalı. Gevenler yarım küre, yalnız dikenleri var, Papatyalar oval ak, içiçe daireler. Peygamber çiçekleri, içimizi gıdıklar Sarayların dilberi, dört renklidir lâleler. Mor renkleriyle meşhur, sevilen menekşeler, Gelincikler rengiyle, benzer Türk Bayrağına. İlkbahar bambaşkadır, doğan kuzular meler Hayat tekrar ulaşır, mutluluğun çağına. Yeşil hakim bir renktir, dünyamıza genelde, Gökyüzünün grısı, havayı gamlandırır. Maviyi çoğu sever, gözümüzde güzelde Gökte Ebem kuşağı, yedi renk canlandırır. Ekersen ki toprağa, türlü Çiçek'ler verir Kiminin rengi hoştur, kimininde kokusu. Karanfil sunarsan, düşmanlığı giderir Ruhları dinlendirir, ay ışığı uykusu.1440-----17/ 07/ 2007.....